

SOCIALE DAG

Vrijdag 8 april 2011

Huize Zevenbronnen
Walshoutemstraat 75
3401 Landen

Groepswerk:

Alison Dankers (6LMT)
Katrien Delvaux (6MTWeA)
Stefanie Verstraelen (6LWI)
Astrid Quisquater (6MTWeA)
Herlinde Demaerel (6MTWeA)
Stéphanie Vanelderden (6MTWeA)

Inhoudstafel

Hoofdstuk 1 : de instelling

Hoofdstuk 2 : de activiteiten van de dag

Hoofdstuk 3 : individuele evaluatie

De namen in ons verslag werden vervangen door fictieve initialen.

Hoofdstuk 1 : De instelling

Korte beschrijving

Huize Zevenbronnen is een rusthuis in Landen. Het bevindt zich in een rustig straatje en bestaat uit vier huizen. Twee huizen zijn voor bewoners die ouder zijn dan 65 jaar. De twee andere huizen worden bewoond door jongere mensen die door bepaalde omstandigheden niet meer voor zichzelf kunnen zorgen.

Hoofdstuk 2 : De activiteiten van de dag

*** Alison**

Meteen toen we aankwamen werden we 2 per 2 naar een apart deel gestuurd. Ik ging samen met Stéphanie kijken hoe K(Ch)ris de mensen verzorgde. Ze waren net klaar met eten en we mochten hen naar hun zetels helpen. Daarna gingen we mee om te kijken hoe hij een dametje te eten en te drinken gaf. Wanneer dit gedaan was, was het tijd om eens in het andere huis te gaan kijken. Hier mochten we dan helpen met het maken van het eten. Na het eten maakten we het deeg voor de pannenkoeken en daarna speelden we bingo. Het was leuk om te zien hoe blij de mensen waren wanneer ze wonnen en op het einde allemaal een zakje snoep kregen. Hierna dronken we nog een kopje koffie en dan namen we afscheid.

*** Katrien**

Ik heb niet zoveel echt werk moeten doen, ik moest vooral kijken. Eerst zaten Herlinde en ik in het gedeelte met de mensen met een hersenletsel door overmatig drankgebruik. Daar hebben we de was moeten sorteren en een praatje slaan met de mensen. Dan was het tijd voor een wissel. Herlinde en ik gingen naar het rusthuis gedeelte. Hier hadden we niet veel tijd om echt met de mensen bezig te zijn, want het was al snel tijd om eten te maken. Tijdens het eten hebben we wel hier en daar de mensen geholpen, maar in het algemeen ging het nog vlot. Na het eten moesten we de bingo-zaal klaarmaken en de mensen helpen met bingo. Ik ben in het spel zelf naar de keuken moeten gaan om lekkere pannenkoeken te bakken. Nadat iedereen zijn pannenkoekje had gekregen, kregen wij ook even pauze. Na zo'n dagje werken kan je echt genieten van een heerlijke tasje koffie.

Het was dus wel echt iets dat voor herhaling vatbaar is.

* Stefanie

's Ochtends kwamen we aan met 6 meisjes aan het station van Landen. Daar moesten we wachten op de belbus, die helaas wel wat te laat was. Gelukkig hinderde dat de werknemers in het huis de Zevenbronnen niet. Toen we aankwamen legden ze onze dagindeling uit. Aan mij stelden ze voor om in de voormiddag met één van de twee kinesisten mee te gaan. Dat wou ik maar al te zeer. Zo leerde ik de kinesiste Mieke kennen. Ze vertelde me dat ze mijn oma en mijn moeder ook nog kende, dat vond ik leuk om te horen. Mieke nam me mee naar alle zalen van het huis en had een lijst met de namen van de bejaarden die behandeld moesten worden. Eén voor één leerde ik nieuwe mensen kennen tijdens de oefeningen die ze moesten doen. Die oefeningen verschilden wel eens. Soms gingen we buiten wandelen, soms deed men specifiek oefeningen om de motoriek in de armen, knieën,... te onderhouden. Mieke vertelde me veel over hoe het er in het huis aan toe ging. Het huis was namelijk verdeeld in twee delen: een deel voor de bejaarden zelf en een deel voor jongere mensen rond de 50 die door hun drankverleden mentale en/of fysieke problemen hebben opgelopen. In het andere deel van het huis had ik het wat moeilijker om me op een goede manier aan te passen aan die mensen. Ik wist niet goed wat er zich precies in hun hoofd afspeelde en soms spraken ze me op een vreemde manier aan. Diegene die mij het meest is bijgebleven is M.. Zij was een relatief jonge transseksueel. Ze was dus vroeger een man. Mieke vertelde me over haar verleden, dat niet altijd even rooskleurig was. M. was erg sociaal en telkens wanneer ze één van ons zag, wilde ze ons een kus geven. Mieke vertelde me dat ze dat eigenlijk stiekem niet zo leuk vindt.

's Middags hebben we geholpen met opdienen. Ik zat aan tafel met andere helpers van het bejaardentehuis. Ze vertelden me wie de oudste was, wie wel eens vervelend durft te doen, wie er sociaal is en wie niet,...

De namiddag vond ik misschien wel het leukste. We mochten de mensen bij elkaar roepen en het bingospel aankondigen. Het enthousiasme was groter dan ik had verwacht. Die namiddag hebben we mensen die het nodig hadden geholpen met de nummertjes te schrappen. Hun reacties waren vaak best wel grappig. Ik vond het leuk hoe sommigen erin opgingen. Er hingen altijd prijzen aan vast, namelijk zakjes met snoep. Op het einde van het spel stond de deelnemers nog een verrassing te wachten. Pannenkoeken met een tasje koffie. Daar waren ze heel erg blij mee. Wij mochten er zelf uiteraard ook van genieten.

Uiteindelijk was de dag voorbijgevlogen. Na het eten van de pannenkoeken moesten we opnieuw naar het station.

*** Astrid**

In de voormiddag ben ik samen met Stefanie mee gegaan met de kinesisten. Deze vertelden ons steeds wat de patiënt had meegemaakt waardoor hij bepaalde oefeningen moest doen. 's Middags hebben we samen met de verzorgers mee eten opgediend. In de namiddag hebben we met de bewoners Bingo gespeeld. Dit vonden ze zeer leuk. Als ze wonnen kregen ze een zakje met snoepjes. Als afsluiter hebben we Kaisermarren gegeten.

*** Herlinde**

De sociale dag was een leerrijke ervaring. Op school komen we zelden tot nooit in contact met dit soort ervaringen. De beroepsuitwegen die dikwijls aangehaald worden hebben dan ook niets met verzorging of iets dergelijk te maken. Ik was dus benieuwd naar wat we op ons bord zouden krijgen!

Het bleek dat we in het begin mochten 'observeren' hoe het er in het rusthuis/de instelling aan toe ging. Het werd al snel duidelijk dat de verzorgers van wanten wisten: ze behandelden de bewoners op een kordate manier en wisten altijd wat ze moesten aanvangen wanneer er zich iets specifiek voordeed. Zelf werden we niet gedwongen actief met de bewoners bezig te zijn. We mochten eerst van de zijlijn toekijken en nadien, als we dat wilden, een praatje slaan met de bewoners of ze met een wandelingetje helpen. Als we vragen hadden, stonden de verzorgers altijd klaar om ze te beantwoorden. We kregen ook 'minder sociale' taken toebedeeld, zoals eten klaarmaken. Let wel: het was de bedoeling dat de bewoners, indien ze daartoe in staat waren, zelf hielpen met bepaalde zaken, zoals de groenten snijden en hun plaats afdekken. 's Middags heb ik een oud vrouwtje met verlamde handen geholpen met haar maaltijd. Na de middag was het tijd voor wat ontspanning: bingo. Als beloning en bij wijze van afsluiten maakten we een speciaal soort pannenkoeken. Nadien dronken we nog rustig een kopje koffie en namen dan afscheid.

*** Stéphanie**

Het eerste wat we deden wanneer we aankwamen was natuurlijk een uitweg zoeken in het doolhof van mooie en wel verzorgde huizen van 'Huize Zevenbronnen'. Er stond een leuke dag op ons te wachten. We werden verdeeld in groepjes van twee en mochten dan eens proeven van het leven in een rusthuis. Alison en ik gingen eerst op bezoek bij K(Ch)ris, die net klaar was met het ontbijt. Hier mochten we de mensen naar hun zetels helpen. Later gingen we kijken hoe hij een dametje te eten en drinken gaf. Toen was het tijd om eens te

wisselen. We gingen naar een ander huis en mochten daar helpen met de voorbereidingen voor het middagmaal. Na het eten maakten we het deeg van de Kaisermarren klaar en bereidden we de bingo voor. Het was leuk om te zien hoe de mensen zich tijdens onze bingo amuseerden en hoe ze genoten van de Kaisermarren. Nadien dronken we nog een kopje koffie waarna het tijd was om naar huis te gaan.

Hoofdstuk 3 : Individuele evaluatie

*** Alison**

De sociale dag was voor mij erg geslaagd. Het was een leuke ervaring waar ik met plezier op terugblik. Dit heeft alles te maken met de voldoening die het werk je geeft. Met kleine dingen maak je de mensen in 'Huize Zevenbronnen' gelukkig, waardoor je zelf niets anders dan gelukkig kan zijn.

De verantwoordelijken gaven ons plezierig werk zoals pannenkoeken bakken, bingo spelen, wandelen met de ouderen,... Op deze manier waren we betrokken bij het hele gebeuren, zonder in de privacy van de bewoners binnen te dringen. De 'collega's' waren erg vriendelijk zodat ik me meteen thuis voelde!

Het leukste moment was voor mij de bingonamiddag. Alle bewoners fleurden op en gingen volledig voor de winst!

Kortom, 'Huize Zevenbronnen' was een onvergetelijke ervaring die ik zo opnieuw zou doen.

*** Katrien**

Ik vond de sociale dag zeer interessant. Eerst had ik er niet zo veel zin in omdat ik mij er niet zo heel veel kon bij voorstellen, maar uiteindelijk ben ik heel blij geweest dat we het hebben gedaan. Wij moesten in het rusthuis eens een kijkje nemen, observeren. De directie wou vooral dat we eens wisten hoe een rusthuis nu juist in elkaar zat. Dat vond ik een zeer goed initiatief. Het was eigenlijk een heel leuke en leerrijke dag geweest. We hebben veel bijgeleerd over de mensen die in het rusthuis/instelling zaten en ook over het personeel. Die mensen verdienen echt een pluim, zij moeten bijna de hele tijd bezig zijn met de mensen. Ik heb echt wel veel respect gekregen voor hun. Het concept 'sociale dag' is een goede zaak en ik vind dat het ook moet blijven voortbestaan. Op deze manier komen jongeren zoals ons wat meer in contact met de minder gekende jobs. We

kunnen ons nu ook veel beter inleven in het werk van de mensen en we hebben in het algemeen wat meer respect voor wat die mensen doen.

* **Stefanie**

Ik vond het een leuke dag in het bejaardentehuis. Ikzelf vond het gemakkelijker om met de bejaarden om te gaan. De meesten onder hen dachten dat ik een stagiair was en vroegen me hoelang ik bleef. Dat vond ik best wel grappig en anderzijds ook een compliment. Het eten was er ook heel lekker.

Mieke en de andere medewerksters hebben me die dag veel geleerd. Vóór die dag vond ik van mezelf dat ik niet goed met oudere mensen kon omgaan, maar ik voel dat ik er sinds de sociale dag wel beter in geworden ben. Het was dus echt wel een leuke ervaring!

* **Astrid**

Ik vond het een leuke en interessante dag. Het was fijn om te zien hoe het er aan toe gaat in een bejaardentehuis. Het speciale was dat we niet enkel bij bejaarden hebben gewerkt maar ook met gehandicapte mensen. Ook de manier waarop ze met gehandicapten omgingen vond ik zeer leerrijk. Ik zou het niet zien zitten om er mijn beroep van te maken maar deze ene dag was het wel zeer leuk.

* **Herlinde**

Hoewel dergelijk sociaal werk niet echt iets voor mij is, vond ik het een geslaagde sociale dag. De mensen van het rusthuis zorgden ervoor dat we ons nooit ongemakkelijk voelden en dat we op ons eigen tempo kennismaakten met het leven ginds. Het vertoeven in het rusthuis was niet onaangenaam, door de gemoedelijke, rustige sfeer die er hing. Het gevoel dat ik er uiteindelijk aan overhield was positief: het communiceren met de bejaarden en de Korsakov-patiënten verliep vlot. Zij waren bijna allemaal zeer vriendelijk en dankbaar om onze hulp! Het was een geslaagde dag!

* **Stéphanie**

Deze editie van de sociale dag was voor mij zeer geslaagd. Ik wist helemaal niet wat mij die dag allemaal zou overkomen, maar ik vond het zeer fijn.

Het was ook zeer leuk om te zien hoe deze mensen ondanks hun toestand toch nog van de kleine dingen in het leven genieten en hoe blij ze zijn als ze eens iets leuks kunnen doen. Het was voor mij een zeer leerrijke ervaring, die ik zeker nog eens opnieuw zou willen beleven!